

ŽIVOT

ŽIVOT IDE DALJE

Gospođa Đurđica dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni pošteno posvađati'

Gospođa Đurđica Stiglič (80) živi u jednoj od najstmrnijih zagrebačkih ulica, na katu kuće na Ksaveru. Zbog urođene mane na zglobovima oba koljena već dugo se do svog doma ne penje pješice, a nije više ni spretna za volanom kao nekad pa sve rjeđe izlazi. Kad mora liječniku prevezu je kći ili sin, a ako se dogovori za kavu u kafiću, po nju dođe prijateljica. Udovica je već dvije godine, a samački život uljepšava joj psić Simba. Navikla je biti sama, no kako kaže, nedostaje joj suprug jer se, kaže u polušali, više nema s kim ni posvađati. Uz sve to, ostala je vesela sugovornica širokog pogleda na život, prepuna zanimljivih priča iz centra Zagreba kakav je bio u njezinoj mladosti.

Objavljeno prije 14 sati | 30. 12. 2022.
Autor **Gordana Arh**

Đurđica Stiglič (foto: Gordana Arh)

“Evo baciti ću vam ključeve s terase, bole me noge i ne mogu se spustiti po vas, zbog stepenica”, doviknula mi je gospođa **Đurđica Stiglič** kad sam joj pozvonila na ulazu u kuću. Njezin mješanac Simba lajao je najglasnije što može, skakućući joj oko nogu – svakom je posjetitelju jasno da itekako dobro čuva voljenu gazdaricu.

“Sve sam u stanu prilagodila svom problemu s koljenima, vidjet ćete, imam povišen krevet, stolice s kojih se lako dižem, posebnu klupicu u kupaonici... Hodam sa štapom, teško je, ali nisam od onih koji stalno i samo kukaju. Kaj imam od toga?” govori mi čim sam ušla ova rođena Zagrepčanka, kći jedinica koja je rano djetinjstvo provela u Ilici 11, a tinejdžersku dob u Gajevoj.

“Djetinjstvo pamtim po lijepom, svi su me držali kao kap vode na dlanu. I mama je bila kći jedinica, pa sam od roditelja i bake po mami dobila svu ljubav svijeta, osjećajući se kao princeza. Tata je pak imao veliku obitelj, u Trnju koje se tada činilo daleko od centra. Često smo išli kod bake i djeda jer su imali vrt koji je uvijek bio pun djece. Obožavala sam bratiće i sestrice, tata bi me uzeo na ruke, išli bi tramvajem od Trga do željezničkog, tu nije čekao stanicu nego bi sa mnom u naručju iskočio na zavoju. Pa to vam je prije bilo normalno, svi su tak iskakivali. I onda bi nastavili preko mosta koji je nekad vodio prema Trnju, srušen je kasnije i napravljen pothodnik. A primijetila sam još kao klinka da je mama, žena iz centra, išla rado s nama, samo joj se nije išlo kad su imali kolinje. No, morala je, tada se još jako poštovalo starije, a žene su se i rjeđe odupirale svojim muževima pa je jasno da baš nije imala izgovora”, govori gospođa Đurđica smiješeći se blago.

Srednjoškolska ljubav

Supruga Rajka upoznala je u IX gimnaziji. Tu je školu na Rooseveltovom trgu izabrala jer joj je bilo “fora” u školu putovati tramvajem, barem te dvije stanice. Kad su se zaljubili njoj je bilo 17, a njemu 18 godina. Njezini su se roditelji brinuli jer im se činilo prerano za ozbiljnu vezu, bojali su se da će ju dečko ostaviti jer je studirao ekonomiju i još ga je čekala vojska. Ona se pak nakon srednje zaposlila u tadašnjem SDK, današnja Fina.

“Tada cure i dečki nisu smjeli zajedno živjeti prije braka, čak se ni nalaziti nasamo osim u šetnjama gradom. Pa ja sam smišljala kak’ da tata ne sazna da idem Rajka posjetiti u vojsku. Tada sam već izgubila majku, pa je on posebno strepio nada mnom. Eh, baš zato što su se dečki morali vraški truditi oko nas, jako su nas cijenili. Eto, Rajko i ja smo na kraju deset godina hodali i 52 godine bili u braku. Pa kako mi ne bi nedostajao, pa ja se nemam više ni s kim pošteno posvađati”, govori mi u polušali.

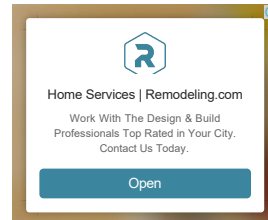
Čak 62 zajedničke godine

“Možete li danas, ovako s odmakom, pogledati na vaše 62 zajedničke godine i reći, jesu li bile lijepe? Ili drugim riječima, jeste li ikad požalili što ste Rajka izabrali za svog životnog suputnika?” upitam svoju sugovornicu, a ona se slatko nasmije pa reče: “Ajde vi meni recite tko nije pomislio da je mogao bolje proći u životu... Ma šalim se malo, ništa mi nije nedostajalo. Kad sam rodila kćer Jasminku još sam neko vrijeme radila, no kako je suprug dobro zarađivao kao direktor u jednom trgovačkom lancu, prestala sam raditi te sam se posvetila obitelji. Šest godina nakon kćeri rodio nam se i sin Jurica.

ŽIVOT POČINJE S 50!

Mi smo medij zajednice. Razbijamo predrasude o starenju i starosti – živimo. Pratimo teme zdravlja, zdravstvene, obiteljske i mirovinske politike, politike, kulture, zabave, znanosti i životnog stila. Želimo vas ohrabriti, povezati i inspirirati kako biste zdravije i aktivnije uživali u životu. Poštujemo različitosti, promoviramo toleranciju i potičemo argumentiranu raspravu. Naš moto je: Živite brzo, umrite stari. Jako stari.

EPP

NOVO

ŽIVOT / prije 14 sati

Gospođa Đurđica dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni pošteno posvađati'

VIJESTI / prije 1 dan

Radno vrijeme trgovina na Staru godinu (31. 12. 2022.) i Novu godinu (1. 1. 2023.)

MOZAIK / prije 1 dan

Vidovnjakinja Verna Čubrilo otkriva umirovljenicima što ih čeka u novoj godini

VIJESTI / prije 2 dana

Zagreb otkazao novogodišnji vatromet, dobrobit životinja i kvaliteta zraka su važniji

VIJESTI / prije 2 dana

Papa Benedikt XVI. umire, no ne želi u bolnicu

Lijepo se tada živjelo, išli smo u kino, kazališta, na more, na izlete. No, nismo sve morali raditi zajedno, imali smo prijatelje i izvan zajedničkog kruga. Samo je bilo važno da si govorimo istinu, da si vjerujemo", ispričala je gospođa Đurđica.

Tek kad joj djeca porasla, zaposlila se ponovo na tri godine koliko joj je nedostajalo za minimalnu mirovinu. Danas prima suprugovu penziju i zadovoljna je. "Platim račune, oстане mi dovoljno za moje potrebe, i još unuci koja studira redovito pošaljem 200 kuna. Inače, sve račune plaćam putem interneta, po principu 'slikaj i plati'. Čude mi se svi, kažu da i mnogi mlađi ljudi odbijaju online plaćanja, ali meni je izvrsna opcija", rekla je.

Najteže razdoblje života

Kad je njezin suprug dobio moždani udar, za gospođu Đurđicu nastupilo je teških gotovo pet godina. "Imao je k tome i dijabetes i druge pridružene bolesti i dosta je bio po bolnicama. Nekoliko smo godina o njemu brinuli ja i djeca, koliko su stizali, no onda je pao i slomio kuk i bilo je jasno da mu ja s ovim koljenima, problemom s tlakom i štitnjačom, ne mogu više pomagati. Našli smo mu jedan dom za starije i trudila sam se biti kod njega po četiri dana u tjednu, sve do njegove smrti. Već sam tada živjela sama, ali opet, dok je bio u domu, čuli smo se svako malo, nisam imala osjećaj da sam sama. Kad je umro, mjesecima sam bila izgubljena. Moja djeca, unuci i ovaj pas bili su mi utjeha, ali to nije isto kao sa suprugom. Nedostajao mi je, ma kažem vam, dobro je dok se imate s kim bliskim makar i posvađati", govori sjetno i dodaje da joj je sada najdraži njezin krevet, mobitel, televizor. Ljeti pak, kaže, malo živne, ima terasu okruženu zelenilom pa brine oko cvijeća, živice, te uživa na ležaljci.

Pomoć sa svih strana

Sin Jurica (45) živi na katu iznad nje, no rijetko je kod kuće. S posla – radi u Zavodu za javno zdravstvo – dolazi tek oko 18 sati navečer, potom piše doktorat, svira u bendu, nalazi se s društvom. Kći Jasminka pak živi u Španskom i radi u Odjelu za socijalnu skrb u ZET-u. Ona i suprug Miomir gospođi Đurđici su podarili dvije unuke, stariju **Luciju** (22) i mlađu **Nataliju** (18). Lucija radi, a Natalija studira medicinu. Velika su radost baki i iako ih vidi jednom u tjedan ili čak dva, sretna je što ih ima. Kći Jasminka također ne stigne posjetiti je često, ali je nazove baš svaki dan. "Srećom imamo mobitele. A moja kći nekad za mene brine i previše, ako se slučajno ne javim već zove susjede da provjere gdje sam i kako sam. Susjedi Jasna i Hrvoje i Majda i Tomislav su nam divni, za sve priskoče u pomoć, uvijek se ponude donijeti nešto iz grada", pohvalila ih je.

Đurđica Stiglic (foto: Gordana Arh)

Prijateljstva koja traju cijeli život

Jednom mjesečno odnosno svaki drugi četvrtak u mjesecu, gospođa Đurđica ima dogovor u kafiću sa svojim prijateljima iz srednje škole. Bili su si, kaže, tako dobri, da se nisu prestali nalaziti cijeli život, osim u pandemiji. "Ostalo nas je jedno šest, sedam iz društva, ali smo redoviti. Najprije smo se družili u kafiću na Opatovini, ali sad nam se teško penjati gore pa smo preselili u Importanne. Samo, znate kako je to u ovim našim poznim godinama, uvijek postoji velika mogućnost da netko ne dođe zbog boljki koje nas sve pomalo muče. Mnogo ih je i pomrlo. Život je to", govori gospođa Đurđica.

Pogled mi je potom zapeo za jednu od slika na zidu njezina dnevnog boravka – riječ je o portretu djevojčice. Ispričala mi je tada da je kao devetogodišnjakinja pozirala mlađoj, tek diplomiranoj slikarici Rene Valter. "Nagovorili su me na to, netko me preporučio jer su se modeli plaćali, a ta slikarica nije imala novaca pa su tako eto moji pristali da portretira mene. Bila sam ljuta što sam morala trpjeti nepomično sjedenje po dva sata, prsti su mi morali biti u istoj poziciji, zamislite što je to za dijete. Više desetljeća kasnije moj suprug je saznao za portret pa smo potražili slikaricu i otkupili portret. I evo ga ovdje", pokazuje na sliku uz koju sam ju potom i fotografirala.

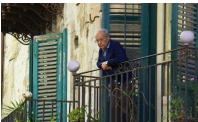
I kao što je u detalje prepričala čak i osjećaj koji ju je proživio kao devetogodišnje dijete u slikarskom ateljeu, tako se živo sjeća i zanimljivo prepričava brojne zgrade i nezgode iz života. Snažno me se dojmila pa joj obećah da ću je još koji put rado posjetiti. Dok mi je na odlasku mahala s balkona, njezine je srdačne riječi nadjačavao lavež Simbe s kojom se bilo jednako lako sprijateljiti.

Ovaj prilog je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

SVE O TEMI: #BRAK #SAMOĆA #UDOVISTVO #USAMLJENOST

PROČITAJTE I OVO

Za blagdane se mnogi osjećaju usamljeno, ali usamljenost nije trajno stanje

Vdaran Cvitanović (89): 'Lijepo je imati nekoga kraj sebe, čovjek nije stvoren da bude sam'

Zlata Kipčić (89): 'Nakon suprugove smrti dugo sam tražila smisao u samačkom životu'

VIŠE S WEBA

Ulovite - 5% na Inotherm ulazna vrata s dodatnim sustavima zaključavanja

Nakon otkazivanja koncerta Miše Kovača, poznato koja će ga legenda iz Dalmacije "zamijeniti"

3 koraka i zglobovi će biti kao novi. Počni s...

Protekla godina Zadarskom plesnom ansamblu donijela Nagradu grada Zadra, izvedene tri premijere, organizirana dva festivala...

Znakovi srčanog udara - reagirajte na vrijeme!

VIDEO Neviđena drama u Večeri za 5: Božidar zamalo fizički nasrnuo na kandidata

Čujem 1000% bolje. Protuotrov za gluhoću 70-godišnjakinje

VIDEO Stjepan Hauser pokušao biti romantičan pa ga ismijali: Mene je biam u njegovo ime

FOTO Brojni poznati Hrvati opraštaju se od Massima: 'Ovo danas nije zbogom nego samo obično bok'

Sponsored by Midas 🇭🇷

MOJE VRIJEME
ŽIVOT POČINJE S 50

